

Τις μέρες που γίνονταν οι συνεννοήσεις για την ανακωχή, αποστάτησε από τους Αθηναίους και δέχτηκε τον Βρασίδα η Σκιώνη, πολιτεία της Παλλήνης. Οι Σκιώνιοι ισχυρίζονταν ότι κατάγονται από την Πελλήνη της Πελοποννήσου και ότι, όταν οι πρόγονοί τους γύριζαν από τη Τροία, η τρικυμία που έπιασε τους Αχαιούς, τους έριξε αυτούς στο μέρος εκείνο που εγκαταστάθηκαν.

Μόλις αποστάτησαν, ο Βρασίδας πήγε νύχτα από θάλασσα στη Σκιώνη. Μπροστά έπλεε φιλικό πολεμικό και πίσω ακολουθούσε εκείνος, σε κάποια απόσταση, επάνω σε μικρό πλοίο, ώστε αν συναντούσε μεγαλύτερο καράβι, να τον προστατέψει το πολεμικό. Έφτασε στη Σκιώνη και συγκέντρωσε το λαό στο οποίο μίλησε. Ο Βρασίδας άφησε προσωρινά μια φρουρά στη Σκιώνη και γύρισε στην Πρώνη από όπου, μετά από λίγο, έστειλε περισσότερο στρατό.

Ενώ ετοιμαζόταν να χτυπήσει τη Μένδη και την Ποτίδαια, έφτασε ένα πολεμικό, στο μέρος όπου βρισκόταν ο Βρασίδας, με αντιπροσώπους των Αθηναίων και των Λακεδαιμονίων, τον

Αριστώ νυμο

και τον

Αθήναιο

, οι οποίοι περιόδευαν τις πολιτείες για ν' αναγγείλουν την ανακωχή. Τότε ο στρατός του Βρασίδα γύρισε πίσω στη Τορώνη κ' έγινε δημόσια ανακοίνωση της ανακωχής. Όλοι οι σύμμαχοι των Λακεδαιμονίων της περιοχής της Θράκης δέχτηκαν τα όσα είχαν συμφωνηθεί. Ο Αριστώνυμος δεν έφερε αντίρρηση για τις άλλες πολιτείες, αλλά για τους Σκιωναίους διαπίστωσε, μετρώντας τις μέρες, ότι είχαν αποστατήσει μετά την ανακωχή και δήλωσε ότι δεν τους καλύπτει η συνθήκη. Ο Βρασίδας εναντιώθηκε σ' αυτό με πείσμα, λέγοντας ότι οι Σκιωναίοι είχαν αποστατήσει πριν την ανακωχή και δεν ήθελε να εκκενώσει την πολιτεία. Ο Αριστώνυμος έστειλε μήνυμα στην Αθήνα και οι Αθηναίοι ετοιμάστηκαν αμέσως να εκστρατεύσουν εναντίον της Σκιώνης. Οι Λακεδαιμόνιοι έστειλαν πρέσβεις και είπαν ότι θα το θεωρούσαν παράβαση της ανακωχής. Πίστευαν τα όσα έλεγε ο Βρασίδας και θεωρούσαν την πόλη δική τους, αλλά είπαν ότι ήσαν πρόθυμοι να δεχτούν διαιτησία. Οι Αθηναίοι, όμως, δεν ήθελαν να ριψοκινδυνέψουν μια διαιτησία, αλλά είχαν σκοπό να εκστρατεύσουν όσο μπορούσαν πιο γρήγορα, γιατί ήσαν αγανακτισμένοι με το ότι και οι πολιτείες που ήσαν απομονωμένες σαν νησιά, τολμούσαν ν' αποστατήσουν επειδή είχαν εμπιστοσύνη στη κατά ξηρά δύναμη των Λακεδαιμονίων, η οποία όμως δεν μπορούσε να τις ωφελήσει. Τα πράγματα, άλλωστε, δικαίωναν μάλλον τους Αθηναίους, γιατί οι Σκιωναίοι, αποστάτησαν δύο μέρες μετά την ανακωχή. Οι Αθηναίοι έβγαλαν αμέσως ψήφισμα - ήταν πρόταση του

Κλέωνος

- να καταστρέψουν την Σκιώνα και να σκοτώσουν τους κατοίκους της.

Στο μεταξύ η Μένδη, πολιτεία της Παλλήνης, αποικία της Ερέτριας, αποστάτησε από τους Αθηναίους. Ο Βρασίδας δέχτηκε τη Μένδη σαν σύμμαχο, θεωρώντας ότι δεν παραβιάζει την ανακωχή, αφού η πολιτεία προσχώρησε φανερά. Είχε, άλλωστε, κι αυτός παράπονα εναντίον των Αθηναίων ότι είχαν παραβιάσει κ' εκείνοι την ανακωχή. Αυτό ήταν που ενθάρρυνε πολύ τους Μενδαίους να πάρουν την απόφασή τους. Οι Αθηναίοι οργίστηκαν ακόμα περισσότερο όταν έμαθαν την αποστασία της Μένδης και έκαναν ετοιμασίες εναντίον της Σκιώνης και της Μένδης. Ο Βρασίδας περίμενε την επίθεση κ' έστειλε τα γυναικόπαιδα της Σκιώνης και της Μένδης στην Όλυνθο της Χαλκιδικής. Έστειλε στις δύο πολιτείες 500 οπλίτες Πελοποννήσιους και 300 Χαλκιδείς πελταστές, με αρχηγό τον **Πολυδαμίδα**.

. Οι δύο πολιτείες, ξέροντας ότι γρήγορα θα εμφανιστούν οι Αθηναίοι, ετοίμαζαν την άμυνά τους.

Ενώ γίνονταν αυτά, ο Βρασίδας και ο Περδίκκας εξεστράτευσαν για δεύτερη φορά στη Λύγκο, εναντίον του Αρραβαίου. Ο Περδίκκας είχε μαζί του στρατό από τους Μακεδόνες που εξουσίαζε και από Έλληνες που κατοικούν στη χώρα του. Ο Βρασίδας είχε τους Πελοποννήσιους που του απομέναν, είχε Ακανθίους, Χαλκιδείς και οπλίτες από άλλες πολιτείες, όσους μπόρεσε να δώσει η καθεμιά. Οι Έλληνες οπλίτες ήσαν συνολικά 3.000. Το ιππικό - Μακεδόνες και Χαλκιδείς - είχε 1.000 ιππείς. Πλήθος βάρβαροι ακολουθούσαν. Μπήκαν στη Λύγκο και βρήκαν τους Λυγκιστές παραταγμένους κ' έτοιμους να τους αποκρούσουν. Αντιπαρατάχτηκαν κι αυτοί. Το πεζικό των δύο αντιπάλων κρατούσε δύο λόφους αντικριστούς. Στη μέση ήταν ένα πλάτωμα όπου κατέβηκε πρώτα το ιππικό τους κ' έγινε ιππομαχία. Μετά, κατέβηκαν οι Λυγκιστές οπλίτες κ' ενώθηκαν με το ιππικό, έτοιμοι για μάχη. Ο Περδίκκας και ο Βρασίδας κατέβηκαν κι αυτοί, έκαναν επίθεση και νίκησαν τους Λυγκιστές. Σκότωσαν πολλούς και οι υπόλοιποι έτρεξαν να καταφύγουν στα ψηλώματα όπου έμειναν χωρίς να επιχειρούν τίποτα. Ο Περδίκκας και ο Βρασίδας έστησαν τρόπαιο και έμειναν εκεί 2-3 μέρες περιμένοντας τους Ιλλυριούς που έπρεπε να έρθουν εκεί, μισθοφόροι του Περδίκκα, ο οποίος όμως ήθελε να προχωρήσει αμέσως και να κυριέψει τα χωριά του Αρραβαίου για να μην μένει άπρακτος. Αλλά ο Βρασίδας σκεπτόταν τη Μένδη και ανησυχούσε μήπως προλάβουν οι Αθηναίοι να φτάσουν εκεί με το στόλο τους, κ' επειδή οι Ιλλυριοί δεν έφταναν, ήταν απρόθυμος να ακολουθήσει τον Περδίκκα, αλλά ήθελε να γυρίσει πίσω.

Ενώ δεν μπορούσαν να ομονοήσουν, έφτασε η είδηση ότι οι Ιλλυριοί πρόδωσαν τον Περδίκκα και πήγαν με το μέρος του Αρραβαίου. Μετά από αυτό συμφώνησαν και οι δύο ότι έπρεπε να φύγουν, από φόβο των Ιλλυριών, οι οποίοι είναι λαός πολεμικός. Εξαιτίας, όμως, της φιλονικίας τους, δεν συμφώνησαν πως θα έφευγαν και καθώς ήρθε η νύχτα, έπεσε πανικός στους Μακεδόνες και στο πλήθος των βαρβάρων. Νόμισαν ότι οι Ιλλυριοί ήσαν πολύ περισσότεροι από όσους είχαν πραγματικά πλησιάσει και ότι θα τους επιτεθούν από στιγμή σε στιγμή. Ξαφνικά άρχισαν να φεύγουν, γυρίζοντας στα μέρη τους κ' έτσι ο Περδίκκας, που δεν το είχε καταλάβει αμέσως, αναγκάστηκε να φύγει προτού συναντηθεί με τον Βρασίδα - είχαν κατασκηνώσει πολύ μακριά ο ένας από τον άλλο. Όταν ξημέρωσε και ο

Βρασίδας είδε ότι οι Μακεδόνες είχαν κιόλας φύγει και ότι οι Ιλλυριοί με τον Αρραβαίο ήσαν έτοιμοι να επιτεθούν, παράταξε τους οπλίτες του σε τετράγωνο με τους ψιλούς στη μέση, με σκοπό να επιχειρήσει υποχώρηση. Τους νεώτερους στρατιώτες τους έταξε κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούν να κάνουν εξορμήσεις έξω από το τετράγωνο, αν ο εχθρός έκανε επίθεση σε κάποιο σημείο. Ο ίδιος, με 300 διαλεχτούς, αποφάσισε να καλύψει την υποχώρηση αποκρούοντας τις επιθέσεις της εμπροσθοφυλακής του εχθρού. Προτού πλησιάσει ο εχθρός, μίλησε βιαστικά στους στρατιώτες του για να τους ενθαρρύνει.

Στη συνέχεια ο Βρασίδας άρχισε την υποχώρηση. Οι βάρβαροι, βλέποντάς το, όρμησαν, με πολύ βοή και θόρυβο, νομίζοντας ότι είχε αρχίσει φυγή και ότι θα πέσουν απάνω τους για να τους εξοντώσουν. Αλλά οι νεώτεροι στρατιώτες τους αποκρούαν σ' όποιο σημείο έκαναν επίθεση και ο ίδιος Βρασίδας με τους διαλεχτούς του, τους αντίκρουε. Αντιστάθηκαν στην πρώτη έφοδο - και τούτο ξάφνιασε τους Ιλλυριούς - και μετά, όταν οι βάρβαροι έκαναν επίθεση, τους αποκρούαν, ενώ όταν δεν τους πίεζαν υποχωρούσαν. Το μεγαλύτερο μέρος των βαρβάρων άφησε τον Βρασίδα και τους Έλληνες που υποχωρούσαν στον ανοικτό κάμπο - άφησαν όμως ένα τμήμα τους να τους παρακολουθεί και να τους παρενοχλεί - και οι άλλοι έτρεξαν να προλάβουν τους Μακεδόνες που έφευγαν και όσους προλάβαιναν τους σκότωναν. Έπιασαν ένα στενό πέρασμα (ανάμεσα σε δύο λόφους) που οδηγεί στη χώρα του Αρραβαίου, γιατί ήξεραν ότι δεν υπήρχε άλλος δρόμος για να υποχωρήσει ο Βρασίδας. Καθώς πλησίαζε στο πιο δύσκολο σημείο, τον κύκλωσαν για να τον πιάσουν στην παγίδα.

Ο Βρασίδας το κατάλαβε κ' έδωσε διαταγή στους 300 διαλεχτούς να τρέξουν όσο μπορούν πιο γρήγορα και χωρίς να κρατούν τάξη, στον ένα από τους δύο λόφους, από τον οποίο θεωρούσε ότι ήταν ευκολότερο να εκτοπισθούν οι βάρβαροι, οι οποίοι ήσαν κιόλας στη κορυφή του, και τούτο πριν συμπληρώσουν τη κύκλωση τα άλλα τμήματα που θα ενώνονταν μαζί τους. Οι 300 έκαναν έφοδο εναντίον των βαρβάρων που ήσαν στο λόφο και τους νίκησαν. Έτσι το κύριο σώμα των Ελλήνων μπόρεσε να πορευτεί ευκολότερα προς τα εκεί, επειδή οι βάρβαροι, όταν είδαν ότι νικήθηκαν σ' εκείνο το σημείο κι αναγκάστηκαν ν' αφήσουν το λόφο, φοβήθηκαν και σταμάτησαν τη καταδίωξη. Ο Βρασίδας αφού έπιασε τα υψώματα, προχώρησε με μεγαλύτερη ασφάλεια κ' έφτασε την ίδια μέρα, στην Άρνισα, πολιτεία του Περδίκκα. Οι στρατιώτες του, οργισμένοι επειδή οι Μακεδόνες τους είχαν εγκαταλήψει, όταν βρίσκαν κανένα ζευγάρι βόδια ζεμένα ή εφόδια που είχαν αφήσει στη φυγή τους οι Μακεδόνες, έλυναν τα βόδια και τα σκότωναν ή έπαιρναν τα εφόδια. Από τη στιγμή εκείνη ο Περδίκκας άρχισε να θεωρεί τον Βρασίδα εχθρό του και να μισεί τους Πελοποννήσιους, τόσο ώστε, παρά την αντιπάθειά του για τους Αθηναίους, παραγνώρισε τα πραγματικά του συμφέροντα και άρχισε να ενεργεί για να συμβιβαστεί με τους Αθηναίους και ν' απαλλαγεί από τους Πελοποννήσιους.

Ο Βρασίδας έφυγε από τη Μακεδονία κ' έφτασε στη Τωρώνη όταν πια οι Αθηναίοι είχαν υποτάξει πάλι τη Μένδη. Θεωρώντας ότι δεν του ήταν δυνατό να περάσει στην Παλλήνη για

να βοηθήσει την πολιτεία, έμεινε εκεί, φρουρώντας τη Τορώνη, χωρίς να επιχειρήσει άλλο τίποτε.

Τις ίδιες μέρες με τα γεγονότα της Λύγκου, οι Αθηναίοι, οι οποίοι ετοιμάζονταν από καιρό, εξεστράτευσαν εναντίον της Μένδης και της Σκιώνης με στόλο πενήντα καράβια - από τα οποία 10 ήσαν της Χίου - με 1.000 οπλίτες και 600 τοξότες δικούς τους, με 1.000 Θράκες μισθοφόρους και πελταστές από τους συμμάχους τους της περιοχής. Στρατηγοί ήσαν ο **Νικίας του Νικηράτου**

και ο

Νικόστρατος του Διειτρέφους

. Ξεκίνησαν με τα καράβια από την Ποτίδαια και άραξαν κοντά στο Ποσειδώνιο, από όπου προχώρησαν εναντίον των Μενδαιών οι οποίοι έτυχε να είναι στρατοπεδευμένοι έξω από την πόλη, σε οχυρό ύψωμα. Μαζί τους ήσαν 300 Σκιωνάιοι που είχαν έρθει να τους βοηθήσουν και οι Πελοποννήσιοι επικουρικοί. Όλοι μαζί ήσαν 700 οπλίτες, με αρχηγό τον Πολυδαμίδα. Ο Νικίας, με 120 Μεθωνάιους ψιλούς, 60 διαλεχτούς Αθηναίους οπλίτες και όλους τους τοξότες, προσπάθησε ανεβαίνοντας από κρυφό μονοπάτι, να κυριέψει το ύψωμα, αλλά τον χτυπούσαν οι υπερασπιστές του λόφου και δεν μπόρεσε να τον πάρει. Ο Νικόστρατος, με τον υπόλοιπο στρατό, έκανε κ' εκείνος έφοδο από άλλη κατεύθυνση εναντίον του λόφου, ο οποίος ήταν δύσβατος. Δημιουργήθηκε μεγάλη σύγχυση και παρά λίγο να νικηθεί ολόκληρος ο στρατός των Αθηναίων. Οι Αθηναίοι υποχώρησαν κ' έστησαν στρατόπεδο. Οι Μενδαίοι, όταν έπεσε η νύχτα, γύρισαν στην πολιτεία τους.

Την επομένη οι Αθηναίοι παραπλεύσαν την άκρη που αντικρύζει τη Σκιώνη, κυριέψαν το προάστιο της πολιτείας και ρήμαξαν τη γη όλη την ημέρα χωρίς να βγει κανείς να τους εμποδίσει, γιατί μέσα στην πολιτεία γίνονταν ταραχές. Την επομένη οι 300 Σκιωνάιοι έφυγαν πίσω στην πολιτεία τους. Την άλλη μέρα το πρωί ο Νικίας με το μισό στράτευμα προχώρησε έως τα σύνορα της Σκιώνης, ρημάζοντας τον τόπο, ενώ ο Νικόστρατος με τον υπόλοιπο στρατό, πολιορκούσε την πολιτεία, στρατοπεδευμένος μπροστά στην απάνω Πύλη, από όπου αρχίζει ο δρόμος για την Ποτίδαια. Στο σημείο εκείνο της πολιτείας έτυχε να είναι στρατοπεδευμένοι οι Μενδαίοι και οι επίκουροί τους και ο Πολυδαμίδας τους έβαλε σε παράταξη μάχης και τους παρακινούσε να κάνουν έξοδο. Κάποιος από τους δημοκρατικούς του αντιμίλησε μ' απείθαρχο τρόπο, λέγοντάς του ότι ούτε έξοδο θα κάνει ούτε είναι αναγκασμένος να πολεμήσει. Δεν είχε ακόμα τελειώσει και ο Πολυδαμίδας τον άρπαξε από το χέρι, τον τράνταξε και τον κακομεταχειρίστηκε. Τότε οι δημοκρατικοί πήραν τα όπλα και, εξαγριωμένοι, όρμησαν εναντίον των Πελοποννησίων και των πολιτικών τους αντιπάλων που είχαν συνεργαστεί μαζί τους. Έπεσαν απάνω τους και τους έτρεψαν σε φυγή, τόσο επειδή η επίθεση έγινε ξαφνικά όσο κ' επειδή οι Πελοποννήσιοι φοβήθηκαν ότι ανοίγονταν οι πύλες για να μπουκνουν οι Αθηναίοι. Νόμιζαν ότι όλα αυτά γίνονταν μετά από συνεννόηση με τους Αθηναίους. Όσοι δεν σκοτώθηκαν επί τόπου, καταφύγαν στην Ακρόπολη, την οποία κρατούσαν κι από πριν. Οι Αθηναίοι (ο Νικίας είχε γυρίσει και βρισκόταν μπροστά στην πολιτεία) χύθηκαν μέσα στην πόλη. Επειδή δεν είχε γίνει συνθηκολόγηση για ν' ανοίξουν οι πύλες, οι στρατιώτες, θεωρώντας ότι είχαν κυριέψει την

πολιτεία, άρχισαν τη διαρπαγή και οι στρατηγοί μόλις κατόρθωσαν να τους εμποδίσουν να σφάξουν τους κατοίκους. Είπαν στους Μενδαίους ν' αποκαταστήσουν το πολιτικό τους καθεστώς και να δικάσουν αυτοί οι ίδιοι όσους θεωρούν αιτίους της αποστασίας. Τους Πελοποννήσιους που είχαν καταφύγει στην Ακρόπολη, τους αποκλείσαν με τείχη έως τη θάλασσα και έβαλαν φρουρά να τα φυλάει. Αφού εξασφάλισαν τη κατάσταση στη Μένδη, στράφηκαν εναντίον της Σκιώνης.

Οι Σκιωνάιοι και οι Πελοποννήσιοι βγήκαν να τους αποκρούσουν κ' έπιασαν έναν οχυρό λόφο μπρος από την πόλη. Ο εχθρός δε θα μπορούσε ν' αποκλείσει την πολιτεία με τείχος, προτού κυριέψει το λόφο αυτό. Οι Αθηναίοι έκαναν έφοδο με όλη τους την ορμή, τους έδιωξαν από το λόφο όπου εγκαταστάθηκαν και ετοιμάστηκαν ν' αποκλείσουν την πολιτεία με τείχος. Λίγο αργότερα, κι ενώ είχαν αρχίσει το περιτειχισμό, οι επίκουροι που ήσαν πολιορκημένοι στην Ακρόπολη της Μένδης, διάσπασαν την πολιορκία από τη μεριά της θάλασσας κ' έφτασαν, νύχτα, μπρος στη Σκιώνη. Οι περισσότεροι μπόρεσαν ν' αποφύγουν το στρατόπεδο των Αθηναίων και μπήκαν μέσα στη Σκιώνη.

Ενώ περιτειχιζόταν η Σκιώνη, ο Περδίκκας έστειλε κήρυκες στους Αθηναίους στρατηγούς κ' έκανε μαζί τους συμφωνία. Εκείνες τις μέρες επρόκειτο να φτάσει ο Λακεδαιμόνιος **Ισχαγόρας** με πεζικό για να ενισχύσει τον Βρασιίδα. Ο Περδίκκας επειδή του το είχε ζητήσει ο Νικίας, αφού είχαν γίνει οι συμφωνίες, κ' επειδή ήθελε να δώσει στους Αθηναίους κάποια απόδειξη ότι είναι πιστός σύμμαχος αλλά και, ακόμα, επειδή δεν ήθελε πια να έρχονται στη χώρα του Πελοποννήσιοι, ειδοποίησε τους φίλους του στη Θεσσαλία, και χάρη στις σχέσεις τις οποίες καλλιεργούσε πάντα με τους Θεσσαλούς άρχοντες, δημιούργησε τόσα εμπόδια στο πέρασμα του στρατού και των εφοδίων, ώστε οι Πελοποννήσιοι ούτε δοκίμασαν να περάσουν από τη Θεσσαλία. Αλλά ο ίδιος ο Ισχαγόρας, ο

Αμεινίας

και ο

Αριστέας

έφτασαν στο στρατόπεδο του Βρασιίδα. Τους είχαν στείλει οι Λακεδαιμόνιοι να επιθεωρήσουν τη κατάσταση. Είχαν μαζί τους και μερικούς εφήβους (οι οποίοι παρά το νόμο, είχαν βγει από τη Σπάρτη) ώστε να τους βάλουν αρμοστές στις διάφορες πολιτείες. Διόρισαν τον

Κλερίδα του Κλεωνύμου

στην Αμφίπολη και τον

Πασιτελίδα του Ηγησάνδρου

στη Τορώνη.

Προς το τέλος του καλοκαιριού η Σκιώνη είχε περιτειχιστεί εντελώς και οι Αθηναίοι άφησαν εκεί φρουρά κ' έφυγαν με τον υπόλοιπο στρατό.

Η εκστρατεία στη Θράκη

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 22:55 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 22:58

Τον χειμώνα οι Αθηναίοι και οι Λακεδαιμόνιοι δεν έκανα επιχειρήσεις, επειδή είχαν ανακωχή. Στο τέλος του χειμώνα ο Βρασίδης δοκίμασε να κυριέψει την Ποτίδαια. Πλησίασε νύχτα κ' έστησε σκάλα. Έως τη στιγμή εκείνη δεν τον είχαν καταλάβει, γιατί είχε στήσει τη σκάλα στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα, στο οποίο ο φρουρός που παράδινε το κουδούνι στο επόμενο φρουρό δεν είχε ακόμα γυρίσει στη θέση του. Αλλά αμέσως ύστερα τον κατάλαβαν, προτού ανεβεί κανείς στη σκάλα, κ' έφυγε γρήγορα με το στρατό του χωρίς να περιμένει να ξημερώσει.